

Svar (27/8 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Efter de gældende regler, der er fastsat i direktoratets bekendtgørelse nr. 57 af 1. marts 1982, er det et almindeligt princip i arbejdsløshedsforsikringen, at arbejde, der udføres i en ledighedsperiode, medfører fradrag.

Ved arbejde forstås aktiviteter, som medfører eller almindeligvis medfører indtægt. Det vil sige, at der også skal ske fradrag for ulønnet og frivilligt arbejde, når der er tale om arbejde af en sådan art, at det normalt udbydes som lønarbejde.

Fritidsaktiviteter medfører derimod ikke fradrag i dagpengene.

Formålet med reglerne om fradrag i dagpengene er at sikre, at antallet af arbejdspladser ikke begrænses ved, at ledige udfører opgaver, som ville kunne udbydes som egentligt lønnet arbejde, og som derfor kunne give et ledigt medlem en lønindtægt i stedet for dagpenge.

Arbejdsløshedsdagpenge skal erstatte tabt arbejdsindkomst som følge af ledighed, men derimod ikke det »tab« af arbejdsindkomst, der skyldes, at der ikke bliver betalt løn for arbejdskraften.

Spørgsmålet om de dagpengemæssige konsekvenser af arbejde ved lokalradio og -tv blev i januar 1989 forelagt for Landsarbejdsnævnet, hvor arbejdsmarkedets parter er repræsenteret. Landsarbejdsnævnet fandt ikke grundlag for at ændre ved princippet om, at arbejde – såvel lønnet som ulønnet – skal medføre fradrag i dagpengene eller til generelt at give ledige adgang til beskæftigelse ved lokalradio og -tv uden fradrag i dagpengene.

Ved den lempelse af praksis, der derefter fandt sted, jf. meddelelsen af 10. marts 1989, som der er henvist til i begrundelsen for spørgsmålet, blev der løst et problem for de arbejdsledige, der i mindre omfang er beskæftiget ved lokalradio og -tv, hvor der ikke er mulighed for løn for arbejdet.

I stedet for at fokusere på, hvad ledige ikke må beskæftige sig med, synes jeg, man skal interessere sig for de mange muligheder, der er for aktiviteter uden konsekvenser for dagpengene, f.eks. for deltagelse i undervisning.

Spm. nr. S 896

Til *arbejdsministeren* (20/8 91) af:

Poul Andersen (S):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre de ansøgere til UTB-ordningen, der søger nu, og som enten afvises helt eller kun får bevilget uddannelsesydelse til udgangen af 1992, fordi loven skal revideres?«

Begrundelse

En række ansøgere til uddannelsesydelse får enten afslag eller får kun bevilget uddannelsesydelse til udgangen af 1992, fordi loven på dette tidspunkt skal revideres.

Det betyder, at de enten helt mister muligheden for uddannelsesydelse eller ikke kan få sikkerhed for uddannelsesydelse i de to år, som loven giver mulighed for.

Det er en urimelig situation, som ministeren må tage initiativ til at ændre. Derfor ønskes oplyst, hvor mange ansøgere det drejer sig om, og på hvilken måde ministeren vil meddele de lokale AF-kontorer, at der skal meddeles tilsagn om uddannelsesydelse i hele perioden, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Svar (23/8 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Med forliget om revision af arbejdstilbudsloven i 1988 blev der afsat 1,8 mia. kr. til uddannelsestilbudsordningen (UTB) i den fireårige periode, forliget strækker sig over. Bevillingen dækker således årene fra 1989 og til og med 1992.

Bevillingen anvendes for størstepartens vedkommende til igangsættelse og gennemførelse af de særligt tilrettelagte UTB-kurser, som ledige med forliget har fået krav på både før og efter 1. arbejdstilbud. Der er dog også af denne bevilling afsat 50 mio. kr. for hvert af årene 1990, 1991 og 1992 til uddannelsesydelse til selvvalgt uddannelse før 1. arbejdstilbud.

Der er ikke på nuværende tidspunkt bevillingsmæssig dækning efter 1992 til UTB-kurser eller til afholdelse af udgifter til uddannelsesydelse før 1. arbejdstilbud. Til UTB-kontoen på finansloven er der imidlertid knyttet en tekst-anmærkning, hvorefter uforbrugte midler til indsatsen imod langvarig ledighed kan overføres til forbrug i det følgende finansår. Der kan derfor overføres uforbrugte midler fra 1992 til 1993.